

РЕШЕНИЕ

№ 3245

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 20.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9241** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Делото е образувано по жалба на Г. В. Т., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат А. И., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 7 срещу Заповед № ЧР-П-62/25.08.2021 г., издадена от министър на икономиката /а, към момента министър на иновациите и растежа/, с която е прекратено служебното и правоотношение на основание чл. 103, ал. 1, т. 4 вр. чл. 7, ал. 2, т. 7 от ЗДСл, поради това, че към 11.08.2021 г. датата на влизане в сила на Решение № 9134/11.08.2021 г., постановено по административно дело № 5956/2020 г. по описа на Върховен административен съд /ВАС/, с което е отменена Заповед № ЧР-П-46/14.06.2019г. на министър на икономиката за прекратяване на служебното правоотношение и към 19.08.2021 г., датата на явяването и на работа, Г. В. Т. работи и по друго служебно правоотношение в администрацията на Столична община, Район „М.“.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на заповедта, че същата е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби на закона, поради което се иска нейната отмяна. Подробни съображения в тази насока са релевирани в депозираната жалба. Претендират се разности.

Ответникът – министърът на икономиката, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт В., която моли съда да отхвърли депозираната жалба,

претендира юрисконсултско възнаграждение и разноски за допусната съдебно-счетоводна експертиза. При условията на алтернативност, моли съда в случай, че отмени оспорената заповед, да бъде присъдено адвокатско възнаграждение, съобразено с минимума.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С Решение № 9134/11.08.2021г. на ВАС, състав на Пето отделение по административно дело № 5956/2020г. е отменено Решение № 1095/19.02.2020г., постановено по административно дело № 7801/2019г. по описа на АССГ, и е отменена като незаконосъобразна Заповед № ЧР-П-46/14.06.2019 г. на министър на икономиката, с която е прекратено служебното правоотношение на Г. В. Т. на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Съдебното Решение на ВАС по административно дело № 5956/2020г. е окончателно и е влязло в сила на 11.08.2021г.

Г. В. Т. в срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл подава лично до министъра на икономиката, както следва: Заявление с вх. № 94-Г-119/19.08.2021 г. /л.49/, с което същата е заявила желание и готовност да заеме длъжността, която е изпълнявала преди да бъде прекратено служебното и правоотношение, а именно: Началник на отдел в Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“. В така подаденото заявление, жалбоподателката е заявила желанието си да бъде възстановена и че се явява в административната сграда в законоустановения двуседмичен срок от влизане в сила на съдебното решение за изпълнение на служебните и задължения. Към заявлението си, Г. В. Т. е приложила копие на Решение №9134/11.08.2021 г. на ВАС, състав на Пето отделение по административно дело № 5956/2020 г.

През периода на оспорване на Заповед № ЧР-П-46/14.06.2019г. на министър на икономиката, отменена с Решение № 9134/11.08.2021 г. на ВАС, състав на Пето отделение по административно дело № 5956/2020 г., Г. В. Т. е била назначена в Район „М.“, Столична община на длъжността – Началник на отдел „Правно обслужване и човешки ресурси“ /ПОЧР/, с дата на назначаване 29.04.2021 г. /л.54/ и с дата на прекратяване на служебното и правоотношение 20.08.2021 г. на основание чл. 103, ал. 1, т. 4 вр. чл. 7, ал. 2, т. 7 и чл. 122, ал. 1 от ЗДСл /л.44/, обстоятелство, което не е спорно между страните.

С писмо рег. № РМЛ-20-ГР94-1305-1/20.08.2021 г. по описа на Район „М.“, Столична община, Г. В. Т. е уведомила кмета на Район „М.“, СО, че е подала заявление за възстановяване в Министерство на икономиката на предходно заемана от нея длъжност. В тази връзка от страна на „за“ кмет на Район „М.“, СО е издадена Заповед № РД-10-8-7/20.08.2021 г., с която е прекратено служебното правоотношение на Г. В. Т. в СО, Район „М.“. На 20.08.2021 г., Г. В. Т. е представила в Министерство на икономиката Заповед № РД-10-8-7/20.08.2021 г., издадена от „за“ кмет на Район „М.“, Столична община, с която е прекратено служебното правоотношение на Г. В. Т. за длъжността Началник на отдел ПОЧР, считано от 20.08.2021 г. /л.34-35/. От служебна бележка от 30.11.2021 г., издадена от Кмет на Столична община на Г. В. Т. се установява, че същата на дата 19.08.2021г. има служебно правоотношение с Район „М.“, Столична община, изпълнявала е служебните си задължения като Началник на отдел „Правно обслужване и човешки ресурси“, Район „М.“, СО и на този ден – 19.08.2021 г., с пълно работно време от 08:30 часа до 17:00 часа /л.105/.

С Доклад № 94-Г-119/24.08.2021г., изготвен от главен секретар на Министерство на

икономиката до министъра на икономиката е посочено, че във връзка с влязлото с сила Решение №9134/11.08.2021 г. на ВАС, състав на Пето отделение по административно дело №5956/2020 г. и във връзка с депозирано на 19.08.2021 г. от Г. В. Т. заявление за възстановяване на заеманата от нея предишна длъжност е представен проект на заповед за допускане на заеманата от нея преди уволнението длъжност – Началник на отдел „Законодателство, вътрешен контрол и нередности“, Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ в МИ /л.51-52/.

Със Заповед № ЧР-Н-34/25.08.2021 г. на министър на икономиката, издадена на основание чл. 122, ал. 1, чл. 104, ал. 1 и чл. 123 от ЗДСл вр. Решение № 9134/11.08.2021 г. по административно дело № 5956/2020 г. по описа на ВАС, Г. В. Т. е допусната до заеманата преди уволнението длъжност – „Началник на отдел“, с ранг IV старши, в отдел „Законодателство, вътрешен контрол и нередности“, Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, считано от 19.08.2021 г. /датата на депозиране на заявлението в МИ/. Заповедта е връчена на Г. В. Т. на 25.08.2021 г. лично срещу подпис /л.52/.

На 25.08.2021г., министърът на икономиката издава процесната Заповед № ЧР-П-62/25.08.2021 г. за прекратяване на служебното правоотношение с Г. В. Т., считано от 26.08.2021г. Според изложеното в оспорената заповед, служебното правоотношение на Г. В. Т. е прекратено на основание чл. 103, ал. 1, т. 4 вр. чл. 7, ал. 2, т. 7 от ЗДСл, тъй като към датата на влизане в сила на Решение № 9134/11.08.2021 г. по административно дело № 5956/2020 г. по описа на ВАС, с което е отменена Заповед № ЧР-П-46/14.06.2019г. на министър на икономиката, с която е прекратено служебното и правоотношение и към 19.08.2021г. датата на явяване на работа – Г. В. Т. работи и по друго служебно правоотношение в администрацията на Район „М.“, Столична община. Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателката на 25.08.2021 г., лично, срещу подпис, като същата е изразила несъгласие с основанията за издаване на заповедта /л.59/.

В хода на съдебното производство се допусна Съдебно-счетоводна експертиза, с вещо лице М. Р. Н. – Г., с поставени от ответника задачи:

1. Каква заплата е била начислена и изплатена на Г. В. Т. за месец Август 2021 г. – за колко работни дни, подавал ли е работодателят корекции на данните за г-жа Т. за м. Август 2021 г. и подавана ли е корекция за същия месец и кога?;
2. Да установи и повдигнатите по-горе въпроси относно наличието на молба за освобождаване и нейното движение в районната администрация „М.“. Това са обстоятелства, които могат да потвърдят законосъобразността на Заповед № ЧР-П-62/25.08.2021 г. на Министър на икономиката.

Съдът ще коментира приетото по делото експертно заключение при излагане на правните си изводи.

Разпитана е свидетелката Р. Р. И., чиито показания съдът кредитира изцяло. Свидетелката посочва, че на 19.08.2021г. Г. В. Т. е работила в район „М.“, служебното ѝ правоотношение е прекратено на 20.08.2021г., служебната ѝ книжка е оформена от район „М.“.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването, депозирана е в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената Заповед № ЧР-П-62/25.08.2021 г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. 108, ал.1 ЗДСл, а именно от министъра на икономиката. Заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма, с посочени фактически и правни основания, не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът намира, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и неговата цел.

На първо място оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон, тъй като към датата на издаване не е налице твърдяната несъвместимост. Този факт се установи безспорно от представените по делото доказателства, включително и от допуснатата и приета от страните ССчЕ. Към 25.08.2021 г., жалбоподателката не е била назначена по друго служебно и/или трудово правоотношение. От страна на Г. В. Т. са изпълнени всички изисквания на чл.122 от ЗДСл. Съгласно тази разпоредба, при отменяне на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването или от съда държавният служител се възстановява на предишната длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение. Жалбоподателката се е явила в законоустановения срок, като от 20.08.2021 г. е била безработна, което е удостоверено съгласно заповедта за прекратяване на служебното и правоотношение в Район „М.“, Столична община, включително и от представената по делото служебна бележка, издадени от кмета на Район „М.“, Столична община. От същите, включително и експертното заключение, което съдът кредитира като вярно и безпротиворечиво се установява, че Г. В. Т. е изпълнявала служебните си задължения в Район „М.“, СО до 19.08.2021 г.

Отделно от това, макар и да не е релевирано възражение, съдът установи, че е недопустимо придаване на обратно действие на заповедта за възстановяване на жалбоподателката, макар тя да не е предмет на оспорване в настоящето съдебно производство. Видно от съдържанието на същата, жалбоподателката е възстановена, считано от 19.08.2021 г., а заповедта е издадена на 25.08.2021 г. Това е неправилно, тъй като възстановяването на работа е свързано със започване на служебните задължения, а това няма как да се осъществи назад във времето. Следователно, жалбоподателката е възстановена на работа на 25.08.2021г., от когато би могла да започне отново да изпълнява служебните си задължения. След като органът по назначаване е издал заповедта за възстановяване на 25.08.2021г., то на тази дата следва да се преценява дали са налице предпоставките за възстановяване, а не към дата 19.08.2021г. Безспорно е, че към 25.08.2021 г. не е била налице твърдяната от органа по назначаване законова пречка по чл. 7, ал. 2, т. 7 от ЗДСл, тъй като служебното правоотношение на Г. В. Т. с Район „М.“, СО е прекратено, считано от 20.08.2021 г.

В тази връзка, настоящият съдебен състав счита, че жалбоподателката е спазила от своя страна изискванията на закона за възстановяване на предишната си длъжност.

Не е вярно вписаното в оспорената заповед, че в срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл е установено, че жалбоподателката е заемала длъжността Началник на отдел „Правно обслужване и човешки ресурси“ в Район „М.“, Столична община, тъй като последният ден за възстановяване, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение на ВАС 11.08.2021 г., е 25.08.2021 г., към която дата това служебно правоотношение е

прекратено.

В допълнение следва да се има предвид, че към датата на издаване на оспорената заповед за прекратяване не са налице и предпоставките на чл. 7, ал. 2, т. 7 от ЗДСл, тъй като към датата на издаване на заповедта са налице безспорни доказателства, че жалбоподателката не се е намирала в друго служебно правоотношение, била е безработна /в този смисъл Решение № 1222/01.022.2021 г. по административно дело № 6175/2020 г. по описа на ВАС/.

Заповедта противоречи и на целта на закона, тъй като ограничава правната възможност на служителя, предвидена в ЗДСл да организира възстановяването си в рамките на две седмици, след като преди това е бил с прекратено правоотношение при този орган по назначаване и е логично през периода на незаконното прекратяване на правоотношението да е бил на друга работа и да е заемал друга длъжност, която в случая своевременно, в срока на възстановяване е освободил.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че Заповед № ЧР-П-62/25.08.2021 г., е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Жалбоподателят претендира сторени по делото разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, в размер на 715.00 лв. и 10.00 лв. за заплатена държавна такса. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден такъв, държавните такси, разноските в производството и възнаграждението за един адвокат се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказа. Представеният по делото Договор за правна защита и съдействие /л.199/, установява договорено и заплатено в брой от жалбоподателя възнаграждение в размер на 715.00 лв. Ответната страна е отправила възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е предвидено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2 на чл. 8, възнаграждението е 500.00 лв. Отправеното възражение за прекомерност се явява основателно, следва да се присъди възнаграждение в минимален размер.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 43 - ти състав на основание чл. 172, ал. 2 от АПК:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № ЧР-П-62/25.08.2021г., издадена от министъра на икономиката, с която е прекратено служебното правоотношение на Г. В. Т., ЕГН: [ЕГН] на основание чл. 103, ал. 1, т. 4 вр. чл. 7, ал. 2, т. 7 от ЗДСл, поради несъвместимост, считано от 26.08.2021 г.

ОСЪЖДА Министерство на иновациите и растежа да заплати на Г. В. Т., ЕГН: [ЕГН], сумата 510.00 лв. (петстотин и десет лева) – разноски по административно дело № 9241/2021 г. по описа на АССГ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: